

-*-

SENTÈNCIA 12-04 DE 3 DE MAIG DE 2004

Ponent M.I.: Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que per sentència de 28 d'octubre de 2003, el Tribunal de Corts va condemnar:

"A l'acusat ANTONIO ENRIQUE G.S. com autor responsable penalment d'un delicte major continuat de tràfic de producte estupefaent cocaïna i d'un delicte major continuat d'introducció i consum de cocaïna tipificats respectivament als articles 161 i 169 del Codi Penal amb la concurrència de les circumstàncies agreujant de reincidència i atenuant de plena col·laboració amb les Autoritats a la pena de CINC ANYS DE PRESÓ FERMA, multa de SIS MIL (6.000) EUROS i EXPULSIÓ DEL PRINCIPAT DURANT QUINZE ANYS.

A l'acusada EVA M.O., com a responsable penalment en concepte d'autora del delicte major d'introducció i tràfic de producte estupefaent cocaïna de l'article 161 del Codi Penal, d'un delicte major d'introducció i consum de cocaïna de l'article 169 del Codi Penal i de la contravenció penal de tinença en mínima quantitat de producte estupefaent haixix de l'article 350.3 del Codi Penal, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal a la pena de CINC ANYS DE PRESÓ, dels quals DOS ANYS FERMS i la resta condicional i multa en la quantitat de MIL CINC CENTS (1.500) EUROS.

A l'acusat JOSÉ FÈLIX S.F., com a responsable dels delictes majors d'introducció i de cessió de droga tòxica cocaïna de l'article 163 del Codi Penal i de introducció i consum de cocaïna de l'article 169 del Codi Penal sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de DOS ANYS DE PRESÓ dels quals UN ANY FERM i la resta condicional i multa de QUATRE MIL (4.000) EUROS.

A l'acusat Francisco Javier A.R., com a responsable penalment en concepte d'autor cooperador necessari, dels delictes majors d'introducció i cessió de producte estupefaent cocaïna de l'article 163 del Codi Penal, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal de DOS ANYS DE PRESÓ CONDICIONAL i multa de TRES MIL (3.000) EUROS.

A l'acusat JOAN XAVIER V.B. com a responsable penalment en concepte d'autor cooperador necessari, del delict major de cessió de producte estupefaent cocaïna de l'article 163 del Codi Penal, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de UN ANY DE PRESÓ CONDICIONAL i multa de MIL (1.000) EUROS.

Se'ls condemna així mateix a tots ells al pagament de les despeses processals causades."

II.-RESULTANT: Que la defensa del processat recurrent Enrique G.S. insisteix en el fet que aquest últim resideix al Principat des de fa 19 anys, tenint lligams afectius i professionals que no té al seu país d'origen. El seu fill menor es troba sota la guàrdia i custòdia de la seva mare que resideix a Andorra. En conseqüència, expulsar-lo durant quinze anys es privar-lo del dret de visita conferit per Sentència.

Pel que respecta a la pena de cinc anys de presó ferma, explica la defensa que els seus tres fills depenen econòmicament d'ell, que el necessiten per subsistir.

Per tant, sol·licita una pena de cinc anys la part ferma de la qual no sigui superior a 2 anys i una multa de 6.000 euros sense expulsió.

III.-RESULTANT: Que el recurs de la processada recurrent Eva M.O. es fonamenta en una mala apreciació de les proves per part del Tribunal de Corts i una narració incompleta i imprecisa de la sentència del mateix tribunal. Així no és cert que hagi venut droga a José Felix S.F. o participat en un tràfic de cocaïna.

Afegeix:

Haver comès el delict continuat en un període de temps curt i concret sense estendre's a cap altre àmbit en el temps ni personal.

Haver introduït i comprat petites quantitat de droga cocaïna per a varies persones concretes i determinades, totes consumidores habituals de droga amb molt poder adquisitiu, element aquest a tenir en compte als efectes de determinar la gravetat i el perill inexistent tenint en compte les persones a les que exclusivament anava destinada la droga.

No haver comprat droga ni introduït aquesta en general, sinó sempre per encàrrec, fent per tant una labor d'intermediació.

Haver-se penedit abastament dels fets comesos.

Tenir cura de dos fills menors de curta edat.

Tenir sempre un treball que li permeti dur una vida digna en tots els sentits.

La seva personalitat i les seves extraordinàries possibilitats de reinserció social com ja ho ha demostrat en aquest període de llibertat provisional.

Haver tingut en un passat recent unes males experiències relacionades amb el món del consum i el tràfic de cocaïna

Obrar sota un estat psicològic de temor reverencial a la situació econòmica i d'abandó que li van impedir un discerniment real i clar sobre els fets.

No tenir cap mena d'antecedent penal.

Per tant sol·licita que s'imposi a la seva defensada la pena de quinze mesos de presó dels quals 119 dies fermes i la resta condicional, demanant en aquest sentit la modificació de la sentència del Tribunal de Corts.

IV.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa als recursos. Considera que la pena aplicada a Antonio Enrique G.S. s'ha ponderat i s'ha tingut en compte totes aquelles circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, en particular l'atenuant de col·laboració amb l'autoritat. En quant a la situació d'Eva M.O., considera que la narració dels fets en la Sentència del Tribunal de Corts és correcta. Les acusacions es fonamenten en les seves pròpies declaracions. Pel que respecta a la relació amb el tan anomenat S.F. no solament és aquest que la relata sinó que també ho fa el principal encausat, G.S..

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que Antonio Enrique G.S. ha estat condemnat pels delictes majors continuats de tràfic de cocaïna i consum. Va introduir procedent d'Espanya regularment 1 o 2 cops per setmana grans quantitats de cocaïna per vendre-la a una vintena de consumidors. Malgrat la gravetat dels fets, el Tribunal de Corts ha pres en consideració l'atenuant de plena col·laboració i les circumstàncies personals particulars. Però no podia fixar una pena de presó condicional, tenint en compte la circumstància agreujant de reincidència de l'article 25.9 del Codi Penal.

Per tant, la pena de cinc anys està plenament justificada així com la multa de 6.000 euros. Al contrari, l'expulsió del principat durant quinze anys pot ser reduïda a cinc anys compte tingut dels lligams personals i professionals que té Antonio Enrique G. amb el principat i de la seva voluntat de reintegrar-se a la societat andorrana manifestada per la seva plena col·laboració amb la policia, voluntat de trencar amb el seu passat.

II.-CONSIDERANT: Que Eva M.O. intenta manifestament minimitzar el seu paper. Així, la introducció de 30 grams de cocaïna que ha negat la processada el dia de la vista oral queda acreditada tant per les seves declaracions espontànies i precises al servei de policia i al Batlle com les declaracions dels processats G.S. i S.F.. Les constatacions objectives dels fets permeten també implicar-la en un tràfic amb finalitat lucrativa: la possessió d'una bàscula de precisió, de producte bicarbonat així com la mínima quantitat d'haixix incautat en el seu domicili són la confirmació de la seva participació en el món de la cessió de droga. Les justificacions aportades per la defensa no són creïbles. Les qualificacions de la Sentència són precises i pertinents, prenen en consideració la jurisprudència habitual dels Tribunals andorrans: introducció i tràfic de cocaïna de l'article 161 del CP per una quantitat superior a 20 grams de cocaïna, introducció i consum de cocaïna de l'article 169 del CP i contravenció penal de tinença en mínima quantitat. Corresponen perfectament a la relació dels fets provats. Les penes aplicades no desvirtuen el principi de proporcionalitat, compte tingut de la gravetat dels fets i la mala fe evident d'Eva M.O. en la manifestació de la veritat. Malgrat això, el Tribunal Superior de Justícia considera que per integrar totalment les circumstàncies familiars i personals, la manca d'antecedents i la voluntat de reinserció d'Eva M.O., la pena de presó pot ser reduïda a cinc anys de presó dels quals divuit mesos ferms (en lloc de 2 anys) i la resta condicional.

III.-CONSIDERANT: que el benefici de l'Indult atorgat per SS. EE. Els Coprínceps d'Andorra en data 29 d'octubre de 2003 no és d'aplicació al present cas, per quant com ja te dit aquesta mateixa Sala per sentència de data 20 de març de 2001 (07-01), l'article 2 de l'esmentat Decret exclou del seu benefici "els delictes contra la salut pública referent al tràfic de droga tòxica". Que aquest text no ofereix cap distinció entre les operacions de tràfic de gran quantitat de droga castigat per l'article 161 del Codi Penal i aquelles sobre petites quantitats, castigades per l'article 163 del mateix Codi. Que en ressurt de la lectura dels punts 1r i 2n de l'article 161 del Codi Penal que també son considerats com una forma de tràfic de drogues tòxiques els fets d'oferir, cessió, detenció o importació sobre petites quantitats. Que la Llei penal és d'interpretació estricta però no restrictiva. I que finalment les operacions d'importació i de cessió de drogues en petita quantitat, destinat al consum local, i

afectant en particular a joves consumidors posen també greument en perill la salut pública.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Estimar parcialment els recursos d'apel·lació interposats per Antonio Enrique G.S. i per Eva M.O., contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 28 d'octubre de 2003 en la causa núm. 155-3/02, que es revoca únicament en quant als extrems que es diran a continuació:

- la pena d'expulsió del Principat de Antonio Enrique G.S. queda reduïda a 5 anys.

- la pena de presó d'Eva M.O. queda fixada a 5 anys de presó dels quals 18 mesos fermes i la resta condicional.

Es confirma íntegrament la resta de la calendada sentència.

2.- Dir que no és d'aplicació al cas els beneficis de l'Indult promulgat pels EE. SS. Coprínceps d'Andorra en data 29 d'octubre de 2003.

3.- Declarar d'ofici les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.